

Na kameni kámen

Brontosauří

1. Jako suchej, starej strom,
jako všeničící hrom,
jak v poli tráva
připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
a čím víc, tím líp se mám.

R: Budem o něco se rvát,
až tu nezůstane stát
na kameni kámen,
a jestli není žádnej Bůh,
tak nás vezme země – vzduch,
no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánu chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

R:

Laj laj ...